

Werktitel:

Twee gaten in de muur (*is alles wat ik je geven kan*)

Regisseur: Marijn Graven

Schrijver: Sytske van Koeveringe

Dus.

Het beeld

-voor in je hoofd-

(moet het op het podium? Van mij mag een ruimte ook wel half in het publiek overlopen, de scheidslijn moet in ieder geval klein zijn, die eeuwige scheidslijn tussen publiek en podium, maar publiek mag geen overheersende factor worden (dat ze in eens zelf gaan meespelen ofzo)):

Twee ruimtes, een is zo groot als een gemiddelde badkamer, de ander groter dan een gemiddelde badkamer.

Ernaast grenzen de ruimtes van de andere personages.

Ik weet niet hoe, maar alle ruimtes moeten, ook al verschillen ze enorm van grote, en ook al zit er in eentje een ledemaat, in de ander een romp, of past er gehurkt net een lichaam in...

Ik wil dat je als publiek zijnde ziet, dat het allemaal dezelfde ruimtes zijn qua 'uitstraling', opmaak en/of vorm.

* Iedere man in een ruimte, elke ruimte is naar omvang van de relatie/verhouding – tussen hem en Ditte- gebouwd.

Voorbeeld: een *one night stand* zou een ruimte kunnen zijn die bestaat uit een vierkante meter om zijn heen (dat dus alleen zijn heen erin past). Een ex zou in de gemiddelde badkamer mogen. De affaire waarin de man in kwestie Ditte geslagen heeft mag een ruimte om zijn armen hebben. Een affaire waarin de man voor Dittes neus iemand anders zoende mag de hele voorstelling gehurkt in een ruimte. Enz. Dus de situatie/verhouding omvormen tot een ruimte. Een belemmering/handicap van het lichaam van de man.

** Wat is ruimte?

Is dat enkel de ruimte om ons heen, of zijn wij ruimte?

Bepalen wij überhaupt niet de ruimte? → Ego/aura/vanzelfsprekendheid van je eigen zijn.

Personages of iets

De personages hebben geen naam.

Ze zijn allemaal een cijfer.

En alle cijfers kunnen alle mannen zijn (dus ook een willekeurige ontmoeting met een kassiere bijvoorbeeld). Snap je?

Ik niet, maar ook weer wel.

~~Dit nog goed uitwerken, een berekening maken van een gemiddelde vrouw: hoeveel mannen spreek je op een dag?~~

Overige

De tekst die u hieronder leest, staat niet op volgorde.

Geen chronologie.

Dertien

Ze nodigt nooit mannen in haar huis uit, zegt ze.

Ik denk-

Dát heb ik niet gehoord.

Dat woord.

Die meervoud.

Alsof we met zijn allen zijn.

Mannen.

-

Mannen.

-

Welke mannen?

Ik ben toch de enige?

Het TI-licht knipt ze uit.

Kippenvel.

Ik ben een gevoelig man.

-

Ik raak haar aan.

Zij loopt door.

Ze zegt, ik klap de bank even uit.

En terwijl zij de bank uitklapt, trek ik zo hop al mijn kleren uit.

In mijn blootje sta ik achter haar.

Ik weet ook niet wat ik doe.

Dat heb ik wel vaker.

Dat ik buiten mezelf treed.

Dat ik denk, Tedje, wat ben je aan het doen?

Wanneer ik onderweg ben, bijvoorbeeld.

Dan fiets ik van huis en dan fiets ik-

en dan fiets ik en dan ineens ben ik vergeten waarom ik onderweg ben.

Dan denk ik: Tedje waar was jij precies naar onderweg?

In plaats van dat ik afrem-

Stil sta-

Bedenk waar ik heen zou gaan-

Fiets ik door: blijf doortrappen Ted, trap in godsnaam door dan komt die locatie vanzelf wel weer bovendrijven.

-

Ik kom vaak te laat.

-

Vanavond ook.

Zij zat al op onze afgesproken plek.

Bij het raam.

Ze was in het zalmroze gekleed.

Stijlvol, bijna chique.

Ik zal nog vragen wat kleding voor haar betekent.

Of het iets voor haar betekent.

Voor mij is het volkomen betekenisloos.

Kleding is voor mij functioneel.

Ik draag het ter bescherming.

En als het me in de weg zit, trek ik het uit.

Ik ben niet preuts.

Gevoelig maar niet preuts.

Het een sluit het ander niet uit.

-

Je bent bloot, zegt ze lachend.

Ik beaam dat ik bloot ben.

Ik voel me naakt.

Ik ben ook naakt.

Mijn lichaam rilt maar ik heb het heet.

Benauwd.

Opgewonden.

Ik weet niet wat het is, maar er zitten dingen in mijn lichaam-
Dingen die een sprintje trekken.
Als dingen een sprintje kunnen trekken natuurlijk-
Of-
Stel, gestel er kunnen dingen een sprintje trekken-
Dan sprint er exact op dit moment-
Nu, in het hier en nu een afstandsbediening, een monitor, een harde schijf, mijn vier laptops,
strijkbout, de rieten paraplu, de hangers van mijn pakken inclusief mottenballen en mijn
koffieapparaat door mijn lichaam-
Een ware marathon.
Dwars door mijn lichaam-
Ik loop op haar af, wil haar haar hand aanraken, haar kussen, haar strelen, haar vastpakken,
ik wil haar ranke, lange middel beetpakken.
Maar zij zegt: even een deken halen.

-
Sta ik daar, naakt in een donkere studio.
Ik hoor haar vlugge voetstappen, ze neuriet.
Alsof het overdag is, alsof ik hier niet sta en zij in haar studio rommelt.
Zoals vrouwen dat doen.
Rommelen.
Wanneer zij zeggen dat ze niets hebben gedaan-
Hebben ze meestal een beetje lopen aanrommelen.
Spulletjes verplaatsen.
God mag weten waarom.
Maar dat het ze ontspant staat vast-
daar ben ik na veertig jaar inmiddels wel achter.

-
De deken op bed, ze zegt: kom, kom liggen.
Ik gehoorzaam.
Ik ben haar hond.
Ik ben als haar labrador.
Ik kwispel als zij thuiskomt, ik kijk op wanneer zij iets zegt.
Ik luister wanneer zij zegt zoek, en ik zoek ook al weet ik niet waarnaar.
Ik gehoorzaam wanneer zij geïrriteerd is.

-
Ze zou nooit een labrador nemen.
Eerder een bordercolie.
Een hond die actief schapen of andere groepen bij elkaar houdt.
Die zich niet laat vangen maar leidt.
De boel op sleeptouw neemt.
Bepaalt hoe het gaat.

-
Ze zegt, vind je het goed dat ik naar huis ga?

-
Lacht- zo'n lach die eigenlijk pijnlijk is.

-
Ik hoor mijn holle lach.
Ik zie mezelf van een afstand.
Mijn blote iele lichaam, half onder de deken, wachtend tot zij zich uitkleedt.

-
Ik geloof dat ik een beetje teut ben.
Ik proef de zure wijn nog in mijn mond.
Ik ruik mijn eigen alcoholwalm.

-
Vind je het goed als ik naar huis ga?

-
Ik ben naakt zeg ik.
Ik ben naakt voor jou.
Je mag mij hebben.
Naakt.

Vanavond.

Nu.

Laten we samen naakt zijn.

Laten we naakt tegen elkaar oprijden.

-

Nee, Ted.

Alsjeblieft?

Nee, Ted.

Ik ben naakt voor jou..

Hou op, Ted. Dit wordt niets.

Maar Diet- hoe zie je het voor je?

Zij zegt wat-

Ik zeg ons, ons natuurlijk, ik pak haar warme handen-

Leidt ze naar mijn kruis.

Nee, Ted. Hou op.

Maar, ik heb zin in je.

Al de hele avond zit ik te fantaseren over wa tvoor leuke dingen we kunnen doen-

Ze wil weg, maar ik ben sterk-

Ik verras me zelf.

Ik verras mezelf iedere dag weer-

Ik denk dat dat mijn motto van het leven is-

Verras jezelf, elke dag opnieuw.

En ik pak haar gezicht, haar haren.

Trek haar naar me toe, druk haar hoofd naar mijn kruis.

Zij spartelt, slaat, gilt-

Een vis op het droge.

Een vis met ledematen.

En ik zeg wat voor sterrenbeeld ben jij eigenlijk, Diet-

Ik pak haar heupen, haar prachtige billen-

Wurm een hand bij haar broek naar binnen-

Mijn vingers vinden een weg langs haar slipje-

Ze is nat.

IK WIST HET.

Ze rukt zich los, slaat me in mijn gezicht.

Een paar luttele seconden is het stil.

Ik lik mijn vingers af.

Zuur slijm-

Ik lach.

Zij snuift.

Dan loopt ze de studio uit-

Draait de deur op slot.

-

Op slot!

Wat?

Godsamme?!

WAT FLIK JE ME NOU?

In een klap nuchter.

En ik hoor haar weglopen, halverwege roep ze: ter observatie.

FUCKIN KUNSTENAAR!

FUCKIN KUTWIJF!

Elf

Goed, ik was geil.

Bloedje geil.

Bloed dat door mijn aderen stroomde.

Maar elke keer wanneer zij het condoom pakte-

Wanneer zij over mij heen boog-

een condoom pakte-

aan die ellendige verpakking frunnikte-

binnensmonds vloekte-

beetje giechelde.

-

Toen zij met dat onaantrekkelijke plastic bezig was-

Dacht ik aan te komen van een rondje hardlopen.

Bezweet, gesloopt, snakkend naar een douche en een bed.

En oké-

Misschien een banaan.

Ik eet altijd een banaan na het hardlopen.

Vier condooms verder, geen vooruitgang geboekt.

Ze kust me.

Haar volle lippen.

Haar tong die naar binnenglipte-

Ze beet af en toe lichtjes op mijn onderlip.

Bloedje geil.

Haar hart zat in haar hals.

In haar borst, in haar adem.

-

Ze snoof.

Ze kustte, likte, beet lichtjes in mijn kin.

God wat was dat geil.

God wat was *ik* geil.

En zij nat-

En zij kustte mijn gezicht.

Mijn nek.

Mijn borst.

Mijn buik.

De binnenkant van mijn benen-

Ik huiverde, mijn adem stokte, ik wilde haar, haar billen-

Ze kustte de binnenkant van mijn benen-

en ik dacht vanaf morgen ga ik naar de sportschool.

-

En ze likte voorzichtig aan mijn ballen-

en ik dacht aan de puisten op mijn schouders.

-

En ze likte mijn pik-

en ik dacht ik stop met mijn saucijzenbroodjesverslaving.

-

En ze zoog-

en ik dacht aan de opmerking die ik maakte over haar huid.

Haar droge huid.

Dat was dom.

Dat was zo dom.

Niemand is perfect, elf-

sprak ik mezelf toe, terwijl ze me voorzichtig zoog.

-

Niemand is perfect herhaalde ik, terwijl zij me afwisselend aftrok.

Ze trok mijn slappe pik af.

Ze likte aan mijn slappe pik.

Haar klamme handen.

Haar ademhaling.

Het werd minder hevig.
Logisch-
Niemand wordt geil van dit hier-
Dit waardeloze zaakje.
Ze trok me af en kuste mijn buik en ik zei-
Niemand is perfect.
Pardon?
Niets.
Ze kwam omhoog.
Niemand is perfect. Toch?
Ik laat het hierbij.
Ik lachte.
Zij lachte.
We lachten geveinsd.
Op situaties heb je geen grip.
Ze kwam naast me liggen, haar rug naar me toe.
We zeiden niets en ik dacht: ik moet in therapie.
Ik luisterde naar haar ademhaling-
Ik heb een probleem.
Ik heb een groot, groot probleem.
Ik streelde haar zij en ik dacht dat ik gek werd.
Een strop.
Een stanleymes.
Punten van een ijzeren hek.
Prikkeldraad.
Mijn lichaam verdiend dit niet.
-
Het is niet erg.
Ik slikte, maar zei niets.
Ik dacht: dat zeggen ze allemaal, om vervolgens niets meer van zich te laten horen.
-
Maar ja, wat heb je aan een gast die hem niet omhoog krijgt?
Die iedere aanraking te spannend vindt?

EXPERIMENT

Alle personages door elkaar.

Cijfers/namen/stemmen/ boeiend/ Om de beurt of juist tegelijk, bepaal zelf of je zinnen gaat herhalen, of je stiltes laat vallen-

Een voor een of maar eentje? Heeft ieder personage een eigen stem? Of mogen ze ook elkaars tekst voorlezen? Laat de acteurs vechten om een zin, om een woord- het mag geen trucje worden.

Iedere speelsessie moet het anders, het kan met drie maar mag ook zeker met vijftien man.

Dat je er bijna schizofreen van wordt-

Ik weet het niet. Alleen dat dit er is.

Dit is niet het begin

Wat een leuke vagina heb jij. *de eerste a van vagina kort uitspreken, alsjeblieft?*

Heb je dat tegen HAAR gezegd?

Ik dacht misschien vindt ze dat leuk.

Vrouwen houden van complimenten.

Toch?

Op zijn tijd.

Het was tijd.

De tijd was daar.

Wanneer zei je dit precies?

Op wat voor moment?

Toen we klaar waren

-

Toen jullie net-

Hadden liggen pompen?

Pompen-

Pompen-

Seks hadden.

Pompen-

De liefde respectvol hadden bedreven.

Seks-

Pompen-

Pompen, seks, liefde bedrijven-

Ja- Ja- Dat.

Seks is groter dan welk compliment dan ook.

Ik haat complimenten.

Haat?

Intense haat.

Diepe haat om complimenten.

Ze geven of ontvangen?

Beiden.

Jij hebt een probleem.

Omdat ik zowel geen complimenten kan geven als ontvangen?

De rest: JA!

Flikker toch op.

Zien jullie seks als een vorm van respect?

Of nee-

Zien jullie wel dat seks zich boven respect verheft?

Het verheft zich boven alle betekenissen van waardering.

Die aantrekkingskracht.

Naar elkaar toegezogen worden.

Er zijn geen woorden voor.

-

Ik zie het puur als lust.

Genot-

Zeker.

Maar ook een vorm van waardering, toch?

Het is als het ware een communicatiemiddel.
Seks als communicatiemiddel-
Uhuu
-
Ik zie het als lust.
Pure lust-
Als straf.
Als kwellling.
Als eigen schuld.
Als ik zal je krijgen: kreng.
Ze noemde mij: mister bootycall.
Mister bootycall, jij?
Je ziet er niet uit als een mister bootycall.
Het een sluit het ander niet uit.
Ik dacht ik maak ook eens een compliment.
Heel goed: je moet ze voor zijn.
De vrouwtjes.
De situaties.
Voor je het weet zijn ze aan het vissen.
Vissen?
Complimenten vissen.
Vissen.
Vagina.
Leuke vagina.
Oftewel:
Aangenaam,
Aardig, behaaglijk, deugddoend.
Fijn, gaaf, genoeglijk, gezellig-
Ditte, wat een gezellige vagina heb ji-
lekker, plezant-
Geven jullie nooit complimenten?
Wat moet je zeggen na acht jaar?
Complime-
Commanderen bedoel je.
Ditte je make up-
Ditte kam je haar-
Ik viel als een blok voor haar haar.
Het was slordig
Het straalde geen professionele houding uit.
Waarom zou je professioneel moeten zijn?
Waarom niet?
Je moet altijd professioneel overkomen.
Voor mensen op de straat.
In de supermarkt
Je moet een goede indruk achterlaten-
Waar je ook bent-
Je weet maar nooit.
De wereld is klein.
Let op mijn woorden.
De wereld is zo groot als je hem zelf maakt.
Groot.
Klein
Wat maakt het uit.
Ik zei Ditte:
Blijf van de koek af-
Eet fruit-
Drink water-
Geen cola-
Geen brood-
Nee. Pas op: geen pasta-

Geen suikers-
EET WANNEER JE HONGER HEBT-
NIET WANNEER JE ANDEREN ZIET ETEN-
Ditte, ben je wezen sporten-
Stop, stop, stop met eten-
Ik haal je eten eruit, hoor je me?
Ik trek je ingewanden eruit, ik leeg je buik.
En zij-
Zij moet onderdrukt worden-
Ze at maar door-
Alsof, alsof, alsof ze het erom deed!
Ze kwam op een van onze laatste dagen binnen met een boodschappentas vol met
stroopwafels, roze koeken, popcorn, bostognes, eierkoeken, chips-
Ze scheurde de verpakkingen open als een BEEST
VOOR MIJN OGEN
ZE VRAT ALS EEN BEEST!
Ze zei, kijk eens, kijk es:
IK EET WANNEER IK DAT WIL.
Ik greep haar kaken, stopte mijn vingers in haar mond.
Peuterde de laatste resten uit haar keelgat.
Schraapte met mijn nagels langs haar kiezen.
Stak mijn vinger in haar strot-
Die ellendige bodemdrift van dr-
Haar bodemdrift probeerde ik uit haar strot te trekken.
-

Niet lullig bedoelt, maar dat zij er vandoor is gegaan lijkt me duidelijk.

Glashelder

Helder blauwe ogen.

Ik maakte complimenten over haar ogen.

Het maakte niet uit hoe het licht viel.

Als ik in haar ogen keek-

Dan wilde ik haar bezitten.

Dat ze mijn bezit was.

Dat ik kon zeggen:

Jij bent van mij.

En dat zij glimlachte-

In mijn armen.

Dat zij vrijwillig mijn bezit was.

Vrijwillig in mijn armen lag.

Ze is als het eerste ochtendlicht.

Ik wilde haar vangen.

Haar bemachtigen.

-

Kan jij licht vangen?

-

Geef me een pil en ik pak al het licht wat je nodig hebt.

- *Gelach*

Anyway complimenten.

Over haar lippen.

Die volle lippen.

Zo zacht, ik zou ze mee naar mijn werk willen nemen-

Zo hop, in mijn aktetas-

Ze te pas en on te pas willen aaien-

Strelen.

Als een huisdier-

Die troost biedt-

Een hond zonder haar-

Een naakte kat.

DIE LABELLO!!

What the fuck!

Ze bleef maar smeren.
En maar smeren-
Smeren-
Smeren-
Smeren-
Inwrijven-
Invetten-
En als ik haar kuste-
Haar lippen likte-
Dan-
Mijn bek vol vet.
GATVERDAMME
Eerst zei ik er niets van-
Nee, natuurlijk niet-
Maar op een dag zei ik-
Stop, KAPPEN Diet, dit is smerig.
GOOR.
Ik zit constant onder dat lippenvet van je.

-

Toen rukte ze die stift kapot.
Kneep het fijn tussen haar vingers-
Haar hand onder het vet-
Smeerde ze het zo uit over mijn gezicht!
Midden in de stad!
We waren midden in de stad en niemand had een tissue-
Kreng.
Ze zegt-
Accepteer me hoe ik ben-
Dus ook mijn labello-
Jongens!
Complimenten, daar waren we!

-

Over haar polsen-
Haar lange armen-
Gespierde armen-
Ze deed yoga-
Vier tot zes keer per week-
Haar handen-
Haar handen waren groter dan de mijne-
Gatverdamme-
Vrouwen met grote handen-
Klauwen-
Lange vingers-
Lekker.
Tiramisu!
Kunnen ze wel overal bij.
Niet als je ze constant tiramisu geeft!
Dan worden lange vingers dikke vingers-
Met dikke vingers kan je niets.
Er is niets mooiers dan dikke vingers.
Kleine worstjes, hmm-
Hema worst.
Met saus
Altijd alles met saus-
Ik wil saus op al mijn eten.
Dit meen je niet?
Jawel-
Je verneukt zo je smaakpapillen-
De smaak van het eten-
Fuck smaak.

Ik wil mijn vingers na het eten kunnen aflikken-
Ik wil mijn vingers over het bord laten glijden.
Het saus eraf likkend.
Likken.
Lik jij wel eens aan je tafelblad?
Niemand doet zoiets?!
Ik ken niemand-
Gatverdamme-
Doe dan-
Nu-
Lik aan je tafelblad-
*Iemand likt aan een tafelblad/ is er geen tafel? Dan likt hij aan het eerste beste oppervlakte
wat hij tegenkomt.*
Ik lik liever andere dingen-
Lichaamsdelen-
Men lacht
Lichaamsdelen zoals wat?
Oorlellen, nek, hals, oksels-
Gatver-
Oksels?
Daar transpireert men.
Noem jij zweet transpireren?
Na het sporten zeg ik geregeld: he bah ik transpireer.
Jezus-
Softie-
Ik zeg gewoon zweet.
Damp.
Vocht.
Nee jongens.
Onder je oksels zweet je gewoon-
Goed en jij likt iemand anders zweet dus gewoon-
Niet van willekeurige mensen-
Maar wel het zweet van Ditte-
Liters.
Ik kan het iedereen aanraden-
Lik elkaars oksels en je weet niet wat je meemaakt!
Ik lust liters Dittes zweet!
Ik lust Ditte-
Haar zweet-
Haar vocht-
Haar lichaamssap-
Haar haar-
Als ze zegt drink mijn parfum, dan tik ik het zo, hop, als een shotje achterover.
Net als het tafelblad-
Nee-
Ik lik geen tafelbladen-
Ik lik oksels, onder andere.
Weet je hoe geil?
Erogene zones.
Erogeen: gevoelig voor erotische prikkels-
Lustopwekkend
Er kent hier iemand het complete woordenboek uit zijn hoofd-
Het wordt irritant-
Heb je niets te doen op een dag?
Ik ben leraar
Leraar woordenboek?
Leraar Nederlands Pannenkoek
Pannekoek met N of zonder N?
Met!
Zonder!

ElleNboog? Of elleBoog
Goed-
Waar waren we gebleven?
Erogene zones!
Vertel me meer.
Praat daar maar over met leraar woordenboek-
Die kan nog wel het een en ander bijleren, gok ik.
Hoezo?
Als ik jou zo zie-
Geen beest in bed.
Moet dat dan?
Moet dat dan?
Moet dat dan?
MOET DAT DAN?
Dat is de reden van je bestaan!
Daarom ben jij op de wereld!
Om de beest uit te hangen!
In het leven, à la-
maar in bed?!
In het leven én in bed!
HET BED IS HET LEVEN
Je moet alles verslinden!
Je moet ze verslinden!
-
De vrouw.
Ditte was mijn enige.
Mijn eerste.
Niet!
Hoe oud ben je?
Leeftijd is maar een getal.
Jaja-
Hoor hem.
Ditte was mijn enige en ik was geen beest in bed.
Ik ben geen beest.
Ik ben humaan geboren.
Ik ontferm me over slachtoffers.
Noem jij Ditte een slachtoffer?
Ze is vrouw-
Dus slachtoffer-
JEZUS
Rustig-
Rustig-
Ik bedoel hier niets mee-
Onze eerste keer-
Het was, het was, intens, met veel gevoel.
Dat is wat ze wil-
Gevoel.
Ditte wil geen gevoel, sterker nog: ze HAAT gevoel
Dat is wat ze letterlijk tegen me zei
Ik HAAT gevoel.
ZO zei ze het.
Ze zei ook-
Als ik een spel mocht bedenken zou ik doen, doen of doen spelen.
Doen, doen of doen?
Wat is dat-
Dat is hetzelfde als doen, durven of de waarheid-
Maar dan alleen met doen.
Dat is toch geen spel?
Dat is een opdracht verzinnen en uitvoeren.
Ja doen, doen of doen.

Likken!
Lik iets.
Nu?
Spelen we het spel al?
JA! Doen, doen of doen.
Tering-
Nee, dat is wat Ditte zei.
Mijn voorkeur gaat uit naar durven.
Mijne de naar waarheid.
In spelletjes wachten mensen altijd op elkaars beurt.
Hier niet?
Men schudt het hoofd
Likten jullie haar?
Ik lik nooit.
Nooit?
Geen een vrouw?
Neen.
Nog nooit geprobeerd?
Jawel-
Maar ik dacht, dit-
Dit-
Dit liefdesspel kan het ook PRIMA zonder.
We kunnen óók vrijen zonder-
Dat slijm-
Dat zure-
Rotte brie-
Ik koop toch ook geen kaas over datum?
Dat doet niemand!
Jullie wel dan?
En of!
~~Details.~~
Ik niet hoor, bij mij ging het alleen om aanraken-
Hoe onze vingers onze lichamen verkenden.
Onze lippen gleden voor mijn gevoel uren over elkaar-
Ik lik alleen als ze aardig is en netjes-
Als ze netjes, opgeruimd, schoon en verzorgt is-
Je kent het wel.
Als ze een verzorgend type is-
Niet alleen voor mij-
Maar ook voor mijn moeder-
En natuurlijk voor zichzelf-
En beleefd en vrolijk en mooi jaaaa-
Ook mooi, als ze bijzonder knap is-
Dan ben ik in staat haar te likken.

~~Dit is niet het einde, dit is enkel een kleine selectie uit **het experiment.**~~

zeventien

Ik kreeg een kaart van haar.

Een kaart zonder postzegel.

Een kaart zonder postzegel betekent dat ze mijn portiek is binnen geweest.

Haar lichaam was een fractie van een seconde van het mijne verwijderd.

Dat betekent dat ik een seconde of wa-

Nie-

Waar was ik?

-

Ik had haar kunnen zien.

Ik had haar weelderige haren kunnen zien.

Een glimp van haar gezicht-

Haar iets voorovergebogen houding-

Ik zou mijn raam kunnen openen.

-

Ik zou het klikken van haar schoenen op de straat horen.

De koelte die haar wangen doen kleuren.

Diezelfde koelte zou ik op mijn gezicht voelen.

DITTE

-

DITTE

-

WACHT!

-

-

Ik zou naar beneden rennen.

Mezelf naar beneden storten.

Rennen gaat te langzaam.

Een sprintje is zelfs te langzaam voor Ditte.

Wanneer zij haar hand net vanuit brievenbus trekt-

Zou ik de voordeur openzwa-

DITTE

-

Ik zou haar handen pakken.

Haar vingers kussen.

Haar vingers een voor een kussen.

Haar knokige vingers.

Haar gekleurde nagels.

Ik zou haar vingers kunnen likken.

In mijn mond nemen.

Lichtjes zuigen.

Ik zou haar gezicht willen strelen.

Haar wang-

Haar hals-

Haar sproeten-

Haar moedervlekken-

Ik zou haar tegen me aandrukken.

Haar zoete parfumgeur in mij op nemen.

-

Ik zou zeggen: niet weer.

-

Niet nog een keer.

Ik laat dit me niet nog eens gebeuren.

-

Ik ben niemand.

Niemand zonder jou.

Ik doe alles uit liefde-

Voor jou.

Daarom leef ik.

Jij ziet mij.
Ik zie jou.
Uit liefde.

-

Uit liefde voor jou, Ditte.
Twee gaten in de muur.

-

-

Het is een foto van twee gaten in de muur.
Om ieder gat een cirkel getekend.
Deze cirkels zijn verbonden met een streepje.
De cirkels en het streepje zijn blauw: aarzelend, bibberig.
Eronder, met hetzelfde blauw, dezelfde aarzeling:
Dit is alles wat ik je geven kan.
Dat is wat er stond
Twee gaten met eronder: dit is alles wat ik je geven kan.
Geen liefs.
Geen groet of haar naam.

-

-

Ik heb gehuild, werkelijk.
Gehuild als een kind.
Lappen stof.
Klodders modder.
Oud klei.
Kauwgum op straat

-

Een week later.
Precies dezelfde dag.
Precies hetzelfde tijdstip.

-

Belt ze aan.
Twijfelend doe ik open.
Daar staat ze, geheel in blauw.
Ze pakt mijn hand-
Die aanraking.
Die warmte van haar handen-
Dan vraag ik me af-
Of alle mensen dat hebben.
Echt alle mensen.
Ook in Afrika enzo.
Of in India, of op de Noordpool, wat maakt het uit.
Dat ze een aanraking kunnen missen.
Fysieke aanraking.
Dat je bijna moet janken omdat je wordt aangeraakt.
Dat je bij die aanraking naar meer verlangt.
Een hand hier-
Wijst de achterkant van zijn nek aan.
Die bobbel, mijn haargrens.
Haar hand moet daar dagelijks rusten.

-

Blindelings volg ik haar.
Zolang mijn hand in de hare ligt, maakt het mij niet uit.
Ik lach alsof de lente begint.
Blind van geluk-

-

-

Zit ik hier.

Zevenentwintig.

Alle cijfers benoemen, hoor.

Mooie vrouw.

Maar niet voor mij.

En wel om twee redenen:

1. Ze eet in bed.
2. Ze wil geen kinderen.
1. De gouden regel in mijn leven luidt: niemand eet in bed.
Niet in dat van mij en ook niet in dat van de ander.
Er wordt simpelweg niet gegeten in bed.
Niemand's bed.
Die kruimels tussen je kontnaad.
Die vegen op de lakens.
Gatverdamme.
Een bed is om in te slapen.
Om in uit te rusten.
Om in wakker te worden.
Om een kater in te hebben.
Om in te dromen.
Om in de doezelen,
mijmeren, series kijken, bellen, skypen, om eventueel te lezen-
ik trof haar tijdens onze eerste date aan met een boek-
ik gok dat het bed een prima locatie is om te lezen.
Ik lees nooit.
Boeken, wat? *Lacht hier hard.*
Een bed is voor ontspanning en ja-
wanneer de situatie zich daarvoor leent-
om de liefde in te bedrijven.
Maar godverdomme niet met kruimels!
2. Ik kom net uit een lange relatie.
Mijn ex was moslima-
ja, niet om het een of andere-
maar-
we kwamen er niet uit.
Over de opvoeding van ons toekomstige kind.
Dus ik zei: Joe!
Ik word al wat ouder.
Ik wil meer rust.
Ik ben opzoek naar rust.
Ik wil rust in mijn thuissituatie:
ik wil thuiskomen van werk en dat mn meissie daar zit-
Dat mijn meissie aan het koken is, de was doet, mij om het even, zolang ze maar
thuis is als ik van werk kom.
En ja, op een gegeven moment is het wel de bedoeling dat er een kleine bij zit.
Ik werk daar naar toe, snap je wat ik bedoel?
Dat is mijn toekomstplaatje.
Mijn doel.
Ik ben gek op kids.
Een gezin.
En deze vrouw.
Ja, nee.
Ik kwam net binnen, opende mijn meegebrachte fles prosecco-
sneed de worst in plakjes-
de kaas in stukjes-
opende de duurste chips die ik vinden kon-
en mevrouw zei: Sorry, ik ben net wakker. Ik droomde, ik droomde dat ik een baby
kreeg. Ik gooide ik mezelf tegen het uiteinde van de trapleuning.
Keer op keer-
Tot mijn buik zowel van buiten- als van de binnenkant
verwoest raakte.

- Ik ging door tot ik zeker wist dat dat embryo,
dat eventuele leven kapot ging.
Ik dacht, lekkere binnenkomer Di-
Ze lachte.
Ze heeft kuiltjes wanneer ze lacht.
Ik schonk Prosecco in.
En ik dacht, laat die maar lullen die moet nog aarden ofzo.
Ze doet iets met toneel, nou ja, dan weet je het wel.
Even laten aarden en weer door.
Maar het punt was, ze aarde niet.
Of ze was al geaard maar dan was dit haar geaardheid!
En ze had niets in huis.
Dus drie punten waarom deze vrouw ongeschikt voor mij is:
3. Ze had niets in huis.
Terwijl de afspraak was:
laten we op het dakterras zitten met lekkers.
Of lekkernij-
Zo sms'te ze mij: lekkernij-
Dat woord stamt af van mijn overgrootmoeder ofzo-
Maar goed, zij had-
NIETS.
Niets had ze aan te bieden.
Geen eens een fukcin cracker!
Wat is dat voor huishouden?
Ieder huis heeft toch een verloren crackerpak?
O!
En!
 4. Het dakterras was niet van haar!
We zaten op een dakterras van een huis waar zij op paste.
De huiseigenaren waren op vakantie-
en zij, zij paste op de planten.
Ik weet niet, maar-
Beetje leven in andermans huis?
Ze zei dat ze het wel vaker doet.
Freaky.
Beetje liggen in andermans bed.
Gatverdamme.
Mij niet gezien.
 5. Ze was geïrriteerd omdat het hard waaide.
Ze zei dat ze agressief werd van harde wind.
Ik lachte.
Ik dacht, deze vrouw spoort niet.
Eerst verteld ze haar droom over een vermoorde baby-
zonder enige gene he!
En nu zegt ze dat ze agressief wordt van wind.
Fuckin wind!
Het waait elke dag!
Wat zit hier voor tijdbom.
Wie is deze tijdbom?!
 6. Ze zuchtte wanneer haar haar in haar gezicht waaide-
ik zei: doe anders je haar vast.
Toen zei ze, misschien, maar misschien ook niet.
 7. Misschien, maar misschien ook niet? Wat is dat voor antwoord?
 8. Ze is vaag.
 9. Ze heeft te grof taalgebruik voor een vrouw.
Ze zegt dat ze schijt heeft aan beleefdheidsregels-
Zo vindt ze familiebezoekjes kut-
en zegt ze bij iedere haarsliert die in haar gezicht wappert: tering.
JEZUS.
Vrouwen vloeken niet.

O ja! En-
Nu komtie-
ze zei ook nog dat ze trots was op haar autoriteitsprobleem-
-

Het punt is-
Ik ben dege-
Ik ben de dominante in de relatie-
Dit gaat niet werken.
Dit wordt knokken.
Wanneer wij wat zouden krijgen is het altijd ruzie in de tent.
Een aaneenschakeling van kleine ontploffinkjes.
Een relatie moet rustig zijn.
Stabiel.
Dat je weet wat je van de ander kan verwachten.
Zorgen en verzorgd worden.
Ze moet zich over mij ontfermen.
En ik moet haar kunnen beschermen.
Zo zie ik het voor me-
dat ik mijn meissie kan beschermen.
Tegen wat, weet ik zo een, twee, drie niet-
maar ik zou me kunnen voorstellen dat ze bijvoorbeeld een keer valt-
hoe noemt mijn moeder dat ook al weer?
Een huishoudelijk ongelukje.
Ja-
ik kan me voorstellen dat ze een huishoudelijk ongelukje krijgt-
dat ik haar red, haar naar de dokter breng-
dat ik moet zeggen-
rustig maar.
Dat ik haar kalmeer-
Ik ben degene waar ze rustig van wordt.
Ik betwijfel het of zij dat kan-
rustig zijn.

10. Ze is een raadsel.
11. Ze dronk en at al mijn meegebrachte shit op.
12. Ze leek afwezig.
13. Of bijna verveeld?
14. -
15. Trouwens, wat deed ze tot zo laat nog in bed?
16. In andermans bed!
17. Ze was in het geel gekleed, ik heb een hekel aan kleur.
Ik draag zwart, wit of grijs.
Natuurlijk mijn meissie moet er verzorgd uitzien-
maar niet zoals zij.
Niet te opvallend.
Ik haat opvallende mensen.
Opvallende mensen gaan voor mij gepaard met emoties.
Emoties die niet te onderdrukken zijn.
Nou-
Dan ben je bij mij aan het verkeerde adres.
Weg met die emoties.
Met gesprekken-
Praten over hoe je je voelt-
Leuk voor je, maar niet met mij.
Ga maar naar je moeder.
18. Ze doet iets met toneel. Ik vroeg haar natuurlijk wat ze precies deed. Maar echt geluisterd heb ik niet.
Ja, sorry man, zwaktepuntje van mij.
Of beter gezegd: leerpuntje!
Maar ik haat toneel en toneelmensen.
Hele mooie vrouw maar nee.

Ja maar nee.
Dus ik zei: Joe.

-

We hebben elkaar erna nooit meer gesproken.
Komt ook niet vaak voor-
meestal zijn het de vrouwtjes die aanhouden-
die mij willen-
die ik moet afpoeieren.
Maar deze liet niets horen-
niet eens bedankt of: het was leuk.
Niets!

19. Ze is ondankbaar.

~~Dit zijn nog lang niet alle stukken, maar genoeg voor nu.~~